A hűség – a Lélek gyümölcse

Nyissuk ki a Galátziabeliekhez írt levél 5. részét, és olvassuk a 22. verstől, egy olyan verset, amelyet mindannyian jól ismerünk. Más alkalmakkor is hangsúlyoztam, mennyire fontos ezt a verset fejből tudni, hogy jól ismerjük a Lélek gyümölcsét. Ha nem ismerjük a Lélek gyümölcsét, nem tudunk együttműködni Vele abban, hogy ez a gyümölcs megmutatkozzék az életünkben. Ezt olvassuk: *„A Léleknek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény.”*

Ma szeretnék elmélyedni a **hűség** jelentésében. Talán vannak köztünk, akik nem fordítanak elég figyelmet erre a jellemvonásra, amely megvan az Úr Jézusban. Mielőtt az Írás más szakaszait megvizsgálnánk, határozzuk meg, mit jelent hűségesnek lenni, és mit jelent hűtlennek lenni. Gyakran felületesen kezeljük ezeket a bibliai fogalmakat, és túl könnyen mondjuk rá, hogy hűségesek vagyunk. De ne felejtsük el: a hűség a Lélek gyümölcse.

Sokan összekeverik a hitet a hűséggel, pedig a kettő nem ugyanaz. Ezt is meg fogjuk vizsgálni. Lássuk tehát a meghatározást: hűségesnek lenni azt jelenti, hogy odaadóak és állhatatosak vagyunk – esetünkben Isten iránt, hiszen Hozzá kell hűségesnek lennünk. Azt jelenti, hogy rendíthetetlenek és állhatatosak maradunk egy vállalt kötelezettségben vagy egy megkötött szövetségben.

Odaadónak lenni Isten iránt, akit Atyánknak és Urunknak tekintünk, annyit jelent, mint odaadónak lenni Urunk iránt. Gondoljuk végig, mit jelent odaadóan szolgálni az Urat, hűségesnek lenni Istenhez. Másfelől a hűtlen szó arra az emberre vonatkozik, aki nem tartja meg az adott szavát, aki nem állhatatos a vállalásaiban, aki hűtlen.

Most olvassunk a 2. Korinthusi levélből, hogy jobban elmélyedjünk ebben a témában. Amikor hűségesekről és hűtlenekről olvasunk, fontos, hogy ezeket a meghatározásokat szem előtt tartsuk, és emlékezzünk: a Lélek gyümölcse a hűség. A *2Korinthus 6:14–15*-ben ezt olvassuk: *„Ne legyetek hitetlenekkel egy igában; mert mi közössége van az igazságnak a hamissággal? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? És mi egyezsége a Krisztusnak Béliállal? vagy mi köze a hívőnek a hitetlennel?”*

Ez a szakasz arra indít, hogy felismerjük a különbséget a hűséges, a szövetségben állhatatos ember és a hűtlen között, aki megszegi a szavát. Világos parancs ez: *„ne legyetek hitetlenekkel egy igában”*, és így elválasztást jelöl ki a hűségesek és a hűtlenek között.

Itt nem pusztán a hitről van szó, hanem azokról, akik hűségesek Istenhez, és azokról, akik nem azok. A Lélek gyümölcse a hűség, és maga Isten a hűség legfőbb példája.

Isten hitéről nem beszélhetünk, de az Ő hűségéről igen. A 2Mózes 33-ban Isten kijelenti magát Mózesnek. A 13. versben Mózes azt kéri Istentől, hogy mutassa meg neki az útjait, hogy jobban megismerje Őt: *„Most azért, ha kedvet találtam szemeid előtt, kérlek, ismertesd meg velem a te útadat, hogy megismerjelek téged, hogy kedvet találjak szemeid előtt.”* Ámen.

Majd a 34. részben az Úr kijelenti magát Mózesnek, és az 5–6. versből megtudjuk: *„Az Úr pedig leszálla felhőben, és ott álla vele, és kiáltá az Úr nevét. Elvonula pedig az Úr ő előtte, és kiáltá: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú.”* Ámen.

Isten tehát úgy jelenik meg, mint aki irgalmas, kegyelmes, késedelmes a haragra, telve jósággal és hűséggel – és ezek a tulajdonságok visszatükröződnek a Lélek gyümölcsében, amelyhez sok más mellett a hűség is hozzátartozik. Isten megmutatja hűségét irántunk, emberek iránt. Az 5Mózes 7. részében Isten hűsége tárul fel előttünk. A szakasz, amelyet most megnézünk, Isten természetét írja le, ahogyan a 2Mózesben is olvastuk, ahol jellemvonásait kijelentette. Ezek egyike a hűség, és Isten tőlünk is ugyanezt a hűséget és odaadást kéri. Olvassuk a 9. verset: *„Tudd meg azért, hogy az Úr, a te Istened, ő az Isten; a hűséges Isten, a ki megtartja az ő szövetségét és irgalmasságát ezer íziglen azok iránt, a kik őt szeretik és megtartják az ő parancsolatait.”* Ámen.

Az evangélium is megerősíti ezt, hangsúlyozva, hogy Ő hűséges Isten, aki betartja vállalását, szövetségét. Az 1Mózesben azt olvassuk, hogy Isten a saját képére és hasonlatosságára akarta megteremteni az embert, hogy az ember hasonló legyen Istenhez, aki hűséges.

Olvassunk az Ézsaiás 11. részéből is, az 1–5. versig, ahol az Úr Jézusról van szó. Megjegyzem, ez a Megváltó eljöveteléről szóló prófécia: *„És vessző jő ki Isai törzsökéből, és virágszál nő ki gyökereiből. És megnyugszik rajta az Úrnak lelke: bölcsességnek és értelemnek lelke, tanácsnak és hatalomnak lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke. És gyönyörűsége lesz az Úrnak félelmében, és nem szemei látása szerint ítél, és nem fülei hallása szerint bíráskodik. Hanem igazságban ítéli a szegényeket, és pártatlanul bíráskodik a föld szegényei felett, és megveri a földet szájának vesszejével, és ajkai lehelletével megöli a gonoszt. És igazság lesz derekának öve, és a hűség csípőjének övedzője.”* Ámen.

Az Úr Jézust a hűség és az igazság jellemzi, Őt az igazság királyának nevezik. A Róma 8-ban azt olvassuk, hogy eleve elrendelt bennünket, hogy hasonlókká legyünk az Ő Fia ábrázatához, aki hűséges.

A hűség jellemzi Istent, jellemzi az Ő Fiát, és minket is jellemeznie kell. A Szentlélek együtt munkálkodik velünk, az Igével, a gyülekezeten keresztül, hogy eljussunk a Lélek e gyümölcséhez, és hasonlóvá váljunk az Úr Jézushoz.

A Jelenések 1. részéből olvassuk a 4–5. verset: *„János a hét gyülekezetnek, a melyek Ázsiában vannak: Kegyelem néktek és békesség attól, a ki van, és a ki vala, és a ki eljövendő; és a hét lélektől, a melyek az ő királyiszéke előtt vannak; És a Jézus Krisztustól, a ki a **hű bizonyságtevő** , a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme.”* Ámen. Az Úr Jézus a hű bizonyságtevő.

Nézzük meg az 1. Korinthusi levél 1. részét is, ahol az Úrról, Istenről van szó. Ezt a jellemvonást, a hűséget jól be kell vésnünk az elménkbe, mert munkálkodnunk kell rajta, hogy eljussunk a Lélek e gyümölcséhez. Olvasom a 8–9. verset: *„A ki meg is erősít titeket mindvégig, hogy

feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztusnak napján. **Hű az Isten**, a ki elhívott titeket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre."*

A 2Thesszalonika 3:3-ban találunk egy másik verset is, amely így szól: *„De hű az Úr, a ki megerősít titeket és megőriz a gonosztól."* Ámen. Ő hűséges, és hűségesen teljesíti ígéreteit, vállalásait. Isten Igéje azt mondja, hogy az Ő hűsége örökké tart, nemzedékről nemzedékre, örökkévaló, és minket is hűségre hív.

Még egy verset olvasok az Úrról, erről a jellemvonásról, amelyet jól be kell vésnünk az elménkbe. Az 1Korinthus 10:13-ból: *„Nem esett rajtatok kísértés, csak emberi; de **hű az Isten**, a ki nem hagy titeket feljebb kísérteni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja, hogy elszenvedhessétek."* Ámen.

Isten hűséges. Gondoljunk bele Isten e munkájába. Isten, aki hűséges, megígérte, hogy megerősít és megőriz a gonosztól.

Olvastuk, hogy megőriz minket, és nem hagyja, hogy erőnkön felül kísértessünk. Amikor az ördög jön, hogy megkísértsen, Isten jelen van, nem alszik, és nincs úton. Mivel hűséges, jelen van, és figyel arra, hogy beteljesítse ígéretét, a vállalást, amelyet magára vett. Hűségesnek lenni azt jelenti: megbízhatónak, állhatatosnak lenni egy vállalásban, rendíthetetlennek lenni. Isten hűsége teljes, semmi sincs, ami az Ő hűtlenségét bizonyítaná.

Ami bennünket illet, olvassunk a Máté 23-ból, amely feddés és figyelmeztetés. Lehetséges, hogy sok mindent teszünk, de nem figyelünk a hűségre. Nemcsak Istenhez kell hűségesnek lennünk, hanem más emberekhez is. A *„hűséges"* és *„hűtlen"* szavakat helyesen kell értenünk. Ha hűségesek vagyunk, akkor minden vállalásunkban azoknak kell lennünk, ahogyan Isten is, aki nemcsak az Úr Jézushoz hűséges, hanem hozzánk is. És azt kéri, hogy mi is hűségesek legyünk Hozzá.

A Máté 23:23-ból jegyezzük meg, hogy ez a rész az írástudók és farizeusok megfeddéséről szól, de nekünk is figyelmeztetés: *„Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok a mi nehezebb a törvényben, az ítéletet, az irgalmasságot és a **hűséget**. Ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni."* Ámen.

A törvény legfontosabb dolgai közé tartozik a hűség. Hóseás könyvében az irgalom gyakran a jósággal társul; Hóseás 6. részének 6. versében ezekkel a tulajdonságokkal kapcsolatos feddést találunk: *„Mert szeretetet kívánok."* Isten telve van jósággal. És minket is ugyanerre hív.

Ez a feddés azoknak szól, akik nem voltak hűségesek és odaadóak Istenhez, és a hűség fontosságát hangsúlyozza. Hogy ezt még jobban kiemeljük, idézzünk néhány verset, amely a hűségről szól, például a 146. zsoltárt, amely így szól: *„A ki teremtette az eget és földet, a tengert és mindent, a mi azokban van; **a ki megtartja hűségét örökké**."* Az 50. zsoltár 5. verse pedig felhívás a hűségesekhez: *„Gyűjtsétek egybe az én kegyeseimet, a kik velem áldozattal kötöttek szövetséget!"* Ez a vers elgondolkodtat: ha Isten hűséges és megtartja szövetségét, nekünk is meg kell tartanunk a Vele kötött szövetséget.

Ezután a talentumokról szóló példázatot vizsgáljuk meg Máté evangéliumának 25. részéből, amely azt szemlélteti, hogyan kell mindenkinek kamatoztatnia az Istentől kapott ajándékait. A példázatban egy ember, mielőtt idegen földre utazik, rábízza vagyonát a szolgáira. Az egyiknek öt talentumot ad, a másiknak kettőt, a harmadiknak egyet, *„kinek-kinek az ő erejéhez képest”*, aztán elutazik. Azok a szolgák, akik öt, illetve két talentumot kaptak, kereskedni kezdenek vele, és más talentumokat nyernek, az pedig, aki egy talentumot kapott, elássa ura pénzét a földbe. Amikor az úr hazatér, megdicséri azokat, akik befektettek: *„Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokat bízok ezután reád; menj be a te urad örömébe.”*

Ez a példázat kiemeli, milyen fontos hűségesnek lenni, és úgy használni azt, amit ránk bíztak, hogy gyarapodást és hasznot hozzon. *„Előjövén pedig az is, a ki a két talentumot vette vala, monda: Uram, két talentumot adtál vala nékem, ímé más két talentumot nyertem azokkal. Monda néki az ő ura: Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokat bízok ezután reád; menj be a te urad örömébe. Előjövén pedig az is, a ki az egy talentumot vette vala, monda: Uram, tudtam rólad, hogy kemény ember vagy, a ki ott is aratsz, a hol nem vetettél, és ott is gyűjtesz, a hol nem szórtál; és félvén, elmentem és elrejtettem a te talentumodat a földbe; ímé, megvan, a mi a tiéd. Felelvén pedig az ő ura, monda néki: Gonosz és rest szolga! tudtad, hogy ott is aratok, a hol nem vetettem, és ott is gyűjtök, a hol nem szórtam? el kellett volna helyezned az én pénzemet a pénzváltóknál, és én hazajövén, nyereséggel kaptam volna vissza a magamét. Vegyétek el azért tőle a talentumot, és adjátok annak, a kinek tíz talentuma van. Mert mindenkinek, a kinek van, adatik, és megszaporíttatik; attól pedig, a kinek nincs, az is elvétetik, a mije van. A haszontalan szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre; ott lesz sírás és fogcsikorgatás.”* Ámen.

A 23. versben az úr így szól hozzá: *„Jól vagyon jó és **hű szolgám, kevesen voltál hű**, sokat bízok ezután reád; menj be a te urad örömébe.”* Nem korholja, hanem megdicséri a hűségéért, noha csak kevés dolgot kellett kezelnie. Az első szolgára öt talentumot bíztak, és mégis ez hangzik el: *„kevesen voltál hű”*. Ez azt hangsúlyozza, milyen fontos hűségesnek lenni minden felelősségben, akármekkora is. A hűség valóban a Lélek gyümölcse.

Folytassuk a Máté evangéliumát a 45. verstől: *„Kicsoda hát a **hű** és eszes **szolga**, a kit az ő ura gondviselővé tett az ő cselédjein, hogy kiadja azoknak az eledelt idejében? Boldog az a szolga, a kit az ő ura, mikor megjő, ily munkában talál. Bizony mondom néktek, hogy minden vagyonán gondviselővé teszi őt.”* Ámen.

A példázatokban olyan szolgákról olvasunk, akik különböző felelősséget kapnak uruktól. A hű és eszes szolga az, aki teljesíti kötelességét, és kezeli azt, amit rábíztak, beleértve azt is, hogy a cselédeknek idejében kiadja az eledelt. Gondolkodjunk el egy gyakorlati példán: ha a gyülekezetben rábízunk valakire egy feladatot, mit várunk tőle? Hogy elvégezze, vagy hogy ne végezze el?

Az Úr Jézus a Máté 25-ben, a talentumokról szóló példázatban, kiemeli, hogy két szolga többet hozott az urának, mint amennyit rájuk bíztak. Nemcsak visszaadták, amit kaptak, hanem többet adtak vissza. Kezdetben az úr az egyiknek öt, a másiknak két talentumot adott, a harmadiknak pedig egyetlenegyet. Volt egy szolga, aki pontosan azt az egy talentumot adta vissza urának, amit

kapott, anélkül hogy megsokasította volna.

A szöveg nem mondja ki kifejezetten, hogy az úr azt kérte volna tőlük, hogy valami meghatározottat tegyenek a vagyonával, csak annyit, hogy rájuk bízta. Nem olvassuk, hogy azt kérte volna, sokasítsák meg. Kié volt a kezdeményezés? Az egyik szolga úgy döntött, hogy úgy őrzi meg ura vagyonát, ahogy volt. De vajon hűségesnek számít-e az ura szemében?

Én magam megfigyeltem valamit, és arra bátorítalak titeket, hogy ti is gondoljátok végig: ha egy világi emberre rábízol egy feladatot fizetésért vagy haszonért, könnyen lehet, hogy szorgalmasan elvégzi, többet dolgozik a szokásos nyolc óránál, talán tíz vagy tizenegy órát is, mert tudja, hogy jutalmat kap.

Az első jutalom motiválta, és látta, hogy ott, ahol dolgozik, megbecsülik az új ötleteket és az eredményért tett erőfeszítést. Nekünk is van végül hasznunk. Meg van írva: *„sokat bízok ezután reád; menj be a te urad örömébe.”* Hát nem jó üzlet ez?

Megfigyeltem, hogy a vallásos emberek – mi is közéjük tartozunk – a ránk bízott feladatokat gyakran felületesen végezzük el. Ismeritek a kifejezést: *„csak úgy összecsapni”*? Mit jelent? Népies kifejezés, hanyag hozzáállást jelent. Amikor valamit *„összecsapunk”*, minek látnak bennünket: hűségesnek vagy hűtlennek? A gonosz és rest szolga pontosan azt az egy talentumot adta vissza urának, amit kapott, anélkül hogy csökkentette vagy növelte volna.

Napjainkban számolnunk kell az inflációval is. Ha ma rábízol valakire egy talentumot, és öt év múlva jössz vissza, hogy visszakérd, az értéke az infláció miatt már nem lesz ugyanannyi. A feleségemtől nemrég tudtam meg, hogy a néhány éve vásárolt befőttesüvegek ára jelentősen megváltozott. Négy-öt, talán három évvel ezelőtt egy literes üveg egy lejbe (a román pénzegység) került, most ugyanez az üveg négy lejbe kerül. Ez is mutatja, hogyan változhat az idővel a dolgok értéke. Ha négy évvel ezelőtt adtam volna neked egy lejt, és semmit nem kezdtél volna vele, ma már nem tudnád megvenni rajta ugyanazt az üveget.

Ez a helyzet a *„hű és eszes szolga”* példázatára emlékeztet bennünket, akit az ura gondviselővé tett a cselédjein, hogy kiadja nekik az eledelt idejében. Nem elég csak hűségesnek lennünk, hanem eszesnek, bölcsnek is kell lennünk. *„Boldog az a szolga, a kit az ő ura, mikor megjő, ily munkában talál. Bizony mondom néktek, hogy minden vagyonán gondviselővé teszi őt.”* Ámen.

Ez jó üzlet. Ha a kevésben is hűségesek vagyunk, megígéri, hogy sokat bíz ránk. Nem jutalom reménye nélkül szolgálunk, de még ha így is tennénk, akkor is hűnek és odaadónak kellene maradnunk urunkhoz.

Fontos emlékeznünk arra, hogy nem hűséggel születünk; ez a Lélek gyümölcse, amelyet ápolnunk kell, hogy növekedjék bennünk. Mielőtt Lukácsból olvasnánk, idézzük fel a Máté 6 szavait: *„Ha pedig a mezei füvet, a mely ma van, holnap pedig kemenczébe vettetik, így ruházza az Isten, nem sokkal inkább-é titeket, ti kicsinyhitűek?”* Igyekeznünk kell, hogy növekedjünk a hűségben.

A Lukács 16-ban a *„hamis sáfár”* példázatával találkozunk. Ezt a sáfárt az ura rajtakapta, hogy tékozolja a vagyonát. Amikor Isten vagyonát tékozoljuk, nem tekinthetnek bennünket hűségesnek. Ha visszagondolunk a talentumokról szóló példázatra: ha csupán azt az egy talentumot adjuk vissza, az olyan, mintha tékozolnánk, hiszen az értéke idővel csökken.

Ezért be kell fektetnünk, amink van, akár a pénzváltóknál, akár a bankban, hogy a kamat révén legalább megőrizze értékét. Olvassuk figyelmesen a 10. verstől a 13. versig: *„A ki hű a kevesen, a sokon is hű az; és a ki a kevesen hamis, a sokon is hamis az. Ha azért a hamis mammonon nem voltatok hívek, ki bízná reátok az igazit? És ha a másén nem voltatok hívek, ki adná oda néktek a magatokét? Egy szolga sem szolgálhat két úrnak; mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”* Ámen.

Ezek a versek alkalmat adnak arra, hogy elgondolkodjunk, hogyan éljük az életünket, és felmérjük a hűségünket. Az Úr Jézus a hűség legfőbb példája, ahogy meg van írva: *„A ki hű a kevesen, a sokon is hű az.”* Isten Igéje ugyanakkor figyelmeztet: *„a ki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.”* Azt is mondja: *„Ne legyetek hitetlenekkel egy igában.”* Ez a tanács arra indít, hogy végiggondoljuk, milyen hatásokat engedünk be az életünkbe, és milyen fontos, hogy ne vegyük át mások hűtlenségét.

Máté evangéliumában egy olyan példázatot olvasunk, amely arra int, hogy legyünk tudatában: az Úr bármikor eljöhet, és készen kell lennünk, nem pedig úgy viselkednünk, mintha késlekedne, vagy mintha nem kellene számot adnunk.

Személyes példát hozok: egy fuvarozó cégnél voltam vezető. Volt egy portásunk, aki elmondta, hogyan viselkednek az alkalmazottak: amikor kimentem az udvarra, mindenki megélénkült, és úgy tett, mintha dolgozna, hogy lenyűgözzön a szorgalmával. De abban a pillanatban, amikor visszamentem az irodába, otthagyták a munkát, és a saját ügyeikkel foglalkoztak. Ez jól mutatja, hogy az igazi hűség nem attól függ, ott van-e a felügyelő, hanem állandó és őszinte, a körülményektől függetlenül.

Észrevettétek már, hogy szorgalmasabbak vagytok, amikor megjelenik a főnök? Vagy hogy buzgóbbnak mutatkozunk, amikor jön valaki, aki látja és értékeli a munkánkat? Gyakran kísértésbe esünk, hogy lusták legyünk, és ha lehet, eltakarjuk hűtlenségünket. De mikor kellene láthatónak lennie a hűségünknek? Amikor jön a főnök, hogy megnézzen bennünket? Mit csinálok, amikor az uram jön, hogy lásson?

Vagy mit csinálok, amikor az uram nincs jelen? A talentumokat az úr távollétében sokasították meg, nem a jelenlétében. Az úr messzi országba utazott, és ezt a hű és eszes szolgát tette gondviselővé a cselédjein és a vagyonán.

De ha ez a szolga elkezd úgy viselkedni, mintha ő volna a tulajdonos, és veri a szolgatársait, mi lesz vele? Ha viszont az ura váratlanul megérkezik, és kötelessége teljesítése közben találja, akkor minden vagyonán gondviselővé teszi. A Lélek gyümölcse a hűség a legkisebb dolgokban is, akkor is, amikor egyedül Isten lát bennünket.

Amikor valakinek vállalunk valamit, ügyelnünk kell arra, hogy megtartsuk. Nem elég, ha másként viselkedünk, mint a pogány, aki csak a pénzért dolgozik. A Titusz 2:9–10-ben ezt olvassuk: *„A szolgákat, hogy uraiknak engedelmeskedjenek, mindenben kedvökben járjanak, ne feleselők legyenek, ne sikkasztók, hanem minden jó hűséget tanúsítsanak, hogy a mi megtartó Istenünk tudományának mindenekben díszére legyenek.”* Ámen.

Nemcsak a szolgáknak kell teljes hűséget tanúsítaniuk. Abban az időben, amikor a rabszolgák a gyülekezet tagjai voltak, a gyülekezeten kívül pedig egészen más volt a helyzetük, Pál apostol Tituszon keresztül arra intette őket, hogy legyenek hűségesek uraik iránt, akiket elvben akár ellenségnek is tekinthettek.

Pál megtanította őket, hogyan éljenek ezekkel az urakkal való viszonyban. Péter apostol tanításában is arra kapunk intést, hogy még a nehezen kielégíthetőknek is szolgáljunk, és mindig hűségesek legyünk. A *„minden”* szó állandóságot jelez a viselkedésben, a hűség folyamatos bizonyítását. *„**Minden jó hűséget** tanúsítsanak”* uraik iránt, abban, amit uraik kérnek, amiben hűségesnek kell mutatkozniuk. A *„hűséges”* szó azt jelenti: megbízhatónak, odaadónak és elkötelezettnek lenni, teljes hűséget tanúsítva, hogy díszére legyünk a mi megtartó Istenünk tudományának. Maga az Úr tanít bennünket a hűségre.

A gyülekezetben is elengedhetetlen a hűség, de Pál apostol nem áll meg itt. Hangsúlyozza, hogy a világi környezetben, a munkaadóink előtt is teljes hűséget kell tanúsítanunk. Pál apostol arra tanítja a hitbeli testvéreket, hogy legyenek a tanítás díszére, és jussanak el a Lélek gyümölcséhez, a hűséghez, amely az Úr Jézus jellemvonása.

Az *1Korinthus 4*-ben Pál apostol emlékeztet bennünket, hogy úgy tekintsenek ránk, mint Krisztus szolgáira és Isten titkainak sáfáraira. A sáfároktól pedig megkívántatik, hogy mindegyik hűnek találtassék abban, amit rábíztak. Ámen. Kérdezzük meg magunktól: hányan mondhatjuk el közülünk, hogy valóban Krisztus szolgái vagyunk? Mindannyiunknak Krisztus szolgáinak és Isten titkai sáfárainak kellene lennünk. Mit várnak a sáfároktól? Nem azt, hogy elássák a földbe a kapott talentumot, hanem hogy hűségesnek találtassanak a rájuk bízott dolgok kezelésében. Ámen.

Olvasom a 4. rész 17. versét: *„Ezért küldtem el hozzátok Timótheust, a ki nékem szeretett és hű fiam az Úrban.”* Ámen.

Gyakran elgondolkodtam ezen a versen, és különösen megragadott ez a kifejezés: *„szeretett **és hű** fiam”*. Pál apostol egyszerűen mondhatta volna, hogy Timóteus hűséges. Isten hűséges, Timóteus hűséges. És milyen volt Pál apostol? Ő is hűséges. Timóteus olyan hűséges volt, mint lelki atyja.

Pál küldetéssel bízta meg Timóteust; ő elfogadta, és végig is vitte. Tudjuk Timóteusról, hogy Pál különböző helyeken őt bízta meg azzal, hogy a nevében eljárjon. Timóteus hűségesnek bizonyult a rábízott feladatok elvégzésében.

Gondolkodjunk el ezen mélyebben. Sok felelősséget bíznak ránk, a szüleink is. Milyennek kellene találniuk bennünket? Hanyagnak vagy hűségesnek? Ha a kicsiben hűtlenek vagyunk,

vajon bíznak-e ránk nagyobb dolgokat?

A hamis sáfárnak gazdag ura volt, akinek nem volt köze Istenhez. Tőle nem azt várták, hogy Istenhez legyen hűséges, hanem az urához. Milyennek találták? Az Úr Jézus negatív példaként hozza fel, mert hűtlennek bizonyult a rábízott javak kezelésében. Tékozolta ura vagyonát.

Mit jelent valakinek a vagyonát tékozolni? Azt, hogy Isten elhív bennünket, nekünk pedig nem számít. Még súlyosabb, amikor egyesek egyenesen meglopják az urukat. Mi nem lopunk, de tékozlunk. Munkát kapunk, feladatot bíznak ránk, mi pedig igyekszünk kibújni alóla, elsunnyogni.

Segítsen Isten, hogy megértsük, mit jelent a hűség. Három nagyon fontos érték: az igazság, a jóság **és a hűség.** Igyekezzünk ezeket ápolni, és Isten találjon bennünket hűségesnek. Amikor meglátogat bennünket, lássa, hogy hűségesek vagyunk abban, amit ránk bízott.

Ő hűséges és állhatatos vállalásaiban, hű és megbízható minden ígéretében. Minket is arra hív, hogy ilyenek legyünk, hogy igyekezzünk hasonlóvá válni Hozzá. Ebben a folyamatban Ő munkálkodik velünk, tanít és vezet bennünket életünk különböző szakaszain át. Ha olyan helyzetben találjuk magunkat, amikor hűtlenek vagyunk a ránk bízott felelősségekben, ne veszítsük el a reményt, és ne higgyük, hogy minden elveszett; bízzuk magunkat az Úrra, és Ő munkálkodni fog, mert a hűség *a Lélek gyümölcse*.

Elengedhetetlen, hogy kigyomláljuk az életünkből azokat a magatartásokat, amelyek a *gonosz szolgához* tehetnek hasonlóvá bennünket, aki nemcsak gonosz volt, hanem rest is. Ő kibúvót keresett a munka alól. Isten segítsen bennünket, hogy figyelmesek és felelősek legyünk a mások által ránk bízott feladatok elvégzésében. Ámen.

Sursa: *A hűség – a Lélek gyümölcse* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/predici-scrise/a-huseg-a-lelek-gyumolcse